



Golobičeve nove laži

Ni pa nujno, da so Golobiču podarili 387 tisoč evrov, kot poroča Reporter v prispevku z gornjim naslovom, dne 11. 1. 2010. Če so 18.000 evrov iz osnovnega kapitala Ulte SUM zelo dobro naložili v vrednostne papirje ali jih kupili praktično zastonj, in so to naložbo pred dokapitalizacijo z 1,7 milijona evrov prevrednotili po pošteni vrednosti, recimo na 6,8 milijona evrov, ni bilo z dokapitalizacijo nobenemu »staremu« delničarju nič podarjeno, tudi Golobiču ne. Kot rečeno, podaritve ne bi bilo, če bi Ultra SUM za 18.000 evrov kupila delnice od domačih družb ali malih delničarjev (ne nujno od zagorske Ulte) po izjemno nizki ceni; da bi jih dobila praktično zastonj, kar imamo v Sloveniji na žalost tako in tako za nekaj sprejemljivega. O tem naši mediji poročajo kot, da gre za vremensko napoved. Da pri nas menedžerji družbe prodajo delnice družbe »sebi« daleč pod ceno, ni noben problem. Kdo lahko zve, po kakšni ceni so bile prodane? Ni možnosti. Samo po sodišču.

Je pa možno še nekaj: tudi 18.000 evrov ustanovitvenega kapitala Ulte SUM ni bila nujno gotovina. Lahko so bili že stvarni vložki, vplačani s takimi izredno poceni dobljenimi delnicami v lasti petih vlagateljev. Če delnice vložiš v ustanovitev družbe, tudi ni davka.

Še nekaj je iz Reporterjevih podatkov možno razkriti: da so vse tri osebe, ki so 1. marca 2007 dokapitalizirale Ultra SUM, bile tik pred to dokapitalizacijo skupaj že 99-odstotni lastniki zagorske Ulte. Koliko je bila vredna Ultra, da so jo lahko tri osebe kupile? Kaže, da cena in denar ni bil problem?

Če človek malo pomisli, ugotovi, da ne bo držalo, kar ponavljajo po dnevnih medijih Golobič in njegovi, da se Ultra umika iz Slovenije, ker ji Janša ne pusti doma normalno poslovati (ne pove pa, kaj je Janša res preprečil Ultri). Zagorska

Ultra opravlja svojo pridobitveno dejavnost še vedno doma. Take dejavnosti ne more opravljati zasebna družba – poštni predal v tujini, ki običajno nima nobenega zaposlenega. Ali si zna kdo to predstavljati? Ultra SUM na Nizozemskem pa ni hčerinska družba Ulte, saj je po razkritih podatkih ni ustanovila ona, temveč pet fizičnih oseb, ki so bili pač zaposleni v Ultri. Lahko pa gredo posli po Ultri SUM tako, da nizozemska družba Ultra SUM sklepa posle na svoje ime, ta pa jih daje s pogodbo v realizacijo zagorski Ultri. V takih primerih pa nas že danes naši novinarji z mešanico malo laži in malo resnice obveščajo: tuja družba bo izvajalec posla pri nas, ali tuja firma bo gradila hotel, ali tujci bodo kupili objekt na imenitni lokaciji.

Menedžerji so na nizozemskem ustanovili družbo poštni predal popolnoma iz istih razlogov, kot je to storilo po raznih eksotičnih otokih po svetu veliko domačih menedžerjev. To ne počenjajo samo zaradi poslov po svetu, davčnih oaz in skrivanja in zamegljevanja lastništva očem domače javnosti, ampak tudi zato, da jih ne morejo doseči domači organi nadzora, pregona in revizij pri bogatenju iz nič in na škodo slovenskih družb, ki tudi zaradi tega propadajo, ali komaj živijo.

Kot mi je znano, doma menedžerji ne dokapitalizirajo družbe tako, kot so na Nizozemskem dokapitalizirali Ultra SUD, kjer so vložili 1,7 milijona evrov, osnovni kapital pa povečali samo za 4.410 evrov. Pri nas revizorska hiša oceni stvarni vložek za dokapitalizacijo in mirno zapiše v poročilo za odločanje delničarjev (po tem »poštenem« nasvetu revizorske hiše?) na skupščini, da se za ocenjeno vrednost stvarnega vložka poveča osnovni kapital družbe. Nič ni važno, če je premoženje družbe (kapital) petnajstkrat večje od osnovnega kapitala družbe. Take so pri nas revizije stvarnih vložkov. Nad temi revizijami ni inštitucije nadzora, to je preverjeno.

Nazadnje vprašanje, kaj je dejansko res? Ali je Ultra ustanovila družbo Ultra SUM na Nizozemskem, kar dostikrat slišimo iz medijev, ali pet fizičnih oseb, kot piše Reporter? Če jo je Ultra, bi bilo logično, da so bili tudi ustanovitveni (lahko tudi stvarni vložki delnice v lasti Ulte) vložki vplačani s strani Ulte. Čigava je Ultra SUM danes, ali ima še to ime?

Franc Pečnik, Ljubljana